

lerne i den ældre Lovgivning, efter hvilken Pensionerne er tilstaaet, jfr. § 70.

Til § 59.

Ændringerne er af formel Natur.

Til § 61.

Paragraffen foreslaas affattet i Overensstemmelse med Administrationskommissionens Betænkning (jfr. de indledende Bemærkninger foran), dog at der tillige indføres en Henvisning til Fordringen i Lovens § 3, 1ste Stk. om den for Tjenestemandstillingen nødvendige Agtelse og Tillid.

Til § 64.

Da man ikke ønsker at forringe Reglerne for Enkepensionens Beregning, er der foretaget en Rettelse, der tilsigter at opretholde de gældende Regler paa dette Omraade.

Til § 70.

Ved den foreslaaede Bestemmelse vil de nuværende pensionsberettigede Tjenestemænd bevare saavel deres Pensionsret som deres Pensionsalder ubeskaaret.

Til § 73.

I de hidtidige Bestemmelser for Ministre har man foreslaaet en Del Ændringer, nemlig: at Ministerpension kun ydes efter mindst 1 Aars Funktion som Minister, at Regelen om, at Ministres Egenpension ved kgl. Resolution kan fastsættes højere end efter Tjenestemandslovens Skala, bortfalder, at Maksimum for Tjenestemandspensioner (efter § 57: 8 000 Kr. aarlig) ogsaa bliver gældende for Ministre, og at Ministerpensioner som andre Pensioner beregnes af Gennemsnittet af indtil 3 Aars Lønning, hvilket har Betydning, naar en Tjenestemand overgaar til Ministerstilling.

Kapitel 3.

Efterindtægt.

Til § 79 Stk. 2.

Ændringen svarer til nugældende Praksis.

Til § 82.

Ændringen svarer til hidtidig Praksis, som har udviklet sig i Henhold til Bekendtgørelse af 10. Oktober 1917, fastsat med Hjemmel i Lov Nr. 362 af 2. December 1916.

Til Kapitel 4.

Stedstillæg.

Idet man henviser til de under de almindelige Bemærkninger fremsatte Synspunkter, skal man angaaende de enkelte Ændringer, som foreslaas i Reglerne om Stedstillægget udtale:

Da der efter Regeringens Opfattelse kun under ganske særlige Forhold bør ydes Stedstillæg i Landkommuner (jfr. bl. a. det angaaende Arbejds lønninger i de frie Erhverv anførte), foreslaas, at den ved Lov Nr. 121 af 18. April 1925 indførte 5te Stedstillægssats (Sats e) udgaar, medens der opretholdes Adgang til, at Landkommuner som i Henseende til Husleje, kommunal Skat eller Levevilkaar indtager en Særstilling i Forhold til andre Landkommuner, kan inddrages under Stedstillægssats d.

Beløbene for Stedstillægssatserne a, c og d er som nævnt i de almindelige Bemærkninger forhøjede noget. Den derved fremkommende Merudgift formindskes i væsentlig Grad ved Bestemmelsen i Lovforslaget § 85, Stk. 1 om Reduktion til $\frac{2}{3}$ af Stedstillæggsbeløbene for saavidt angaar Tjenestemænd, som ikke er berettigede til Forsørgertillæg.

Dernæst foreslaas Procentbegrænsningen beregnet i Forhold til Grundlønnen og Alderstillægget, og saaledes, at Procentbegrænsningen træder i Virksomhed ved alle Lønninger under 1800 Kr.

Medens Forholdet hidtil har været det, at Forstadsbebyggelser, der ved Folketællingen henregnes til en Købstad, altid sidestilles med denne i Henseende til Stedstillæg, er Afgørelsen af dette Forhold fremtidig foreslaaet henskudt til Finansministeren. Det findes nemlig ikke berettiget i adskillige Tilfælde, hvor maaske Skatten og Levevilkaarene i Forstadsbebyggelser er langt billigere end i Købstæderne, at yde saadant Stedstillæg.

Endelig har man, efter at der ved Stedstillægget, foruden med Hensyn til Bolig- og kommunal Skat er indført andre Momenter, foreslaaet en forandret Afkortning i Stedstillægget for Tjenestemænd med Tjenestebolig, saaledes at de paagældende fremtidig oppebærer $\frac{2}{3}$ i Stedet for Halvdelen af Stedstillægget.

Til Kapitel 5.

Forsørgertillæg.

Herom henvises til de almindelige Bemærkninger.